

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HOlt stille med dit salte Vand

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 158.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465937520.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Men arme Dannemarck/ ach ney/
For hart den Sorrig klemmer/
Ja Hiertet giemmelgaar/ tenck ey/
Du den saa let forglemmer.
Søg hid oc did/ oc huort du gaar/
Blant alle Stænders Orden/
Du sielden eller aldrig faar
Saa tryg en Ven paa Jorden.
Der saa med kloge Raad oc Fund
Dig hielpe kand oc tiene/
Der dig aff gandske Hiertens Grund
Saa troligen vil meene.
Ach i en mere fremmed Tjd
Hand aldrig sagntis kunde.
Hand var den Pille oc Tillijd/
Os sveeg ret ingenlunde.
Nest Gud oc Kongen hannem jo
Med rette maa tilskriffvis/
Den felgis Velstand/ Fred oc Ro/
Som Landet nu ved truffvis.
Hand hialp med fyndig Raad oc Ord
Aff yderste Formue/
At vreden Mars vor svage Hiord
Ey skulde slet forkue.
Hand var den trette Krigsmands Arm
Til Qvegsel/ Krafft oc størcke/
At ingen skiødte Fiendens Larm/
End oc i sorten Mørcke.
Hand icke selff sin høye stand
Undtog/ som hand vel maatte/
Men lige ved den meene mand
Lod til aff huis hand aatte.
Huo kunde da fortryde paa
Sit Fødeland at laane/
Naar hand saa stor en Høffding saa'
Sig icke selff at skaane.
Jndvortis stempling oc Oprør
Bleff der med smuck forhindret/
Oc huer som ofverlad var før/
Hans Tynge bleff forundret.
Lad komme Farlighed oc Trang/
Den Stad ey var at vinde.
Huo slig Anordning gick i suang/
Oc Eenighed var inde/
Vor Freidig Arfve-Konning hand
Stor Møysomhed affstyr'de/
Oc baar med hannem som en Mand
Den tunge Rigens Byrde.
Sin egen Helbred gladelig
Hand før i lobbit satte/
End at hans Naade skulde sig
159 For meget selff udmatte
Til egen Gaffn hand aldrig saa'/
(Som mangan nu diss verre)
Ham idelig i Tancke laa
Gud/ Riget oc hans Herre.
Den ædle Sandheds dyre Ræt/
Som Konger sielden smage/
Oc er til Hoffve Vildbrad slet/
Den torde hand fremdrage:
Dog med saa stor Belevenhed
Oc Klogskabs sødme blandet/
At hand stor Ynde fick der ved
Aff Kongen oc alt Landet.
Hand icke/ som en Mammons Træl
Sig lod aff skenck forblinde/

Men hialp en hver med ret oc skiel
Sin gode Sag at vinde.
Aff hannem jo saa vel bleff hørt
Den arme som den rige/
Omskiønt hand var vel hart beført/
Hand maatte sit dog sige.
Hand selff for Encken stod til suar/
Som mangen ellers hader/
Hand oc de Fader-løse var
Som deris egen Fader.
Det megle Gods/ ham Lycken gaff/
Hand ey sit sind tilhængde/
Men gaff med runder Haand der aff
En huer som der til trængde.
Den rige Gud ham nock igien
Paa Jorden her forlænte/
Oc nu der aff i Himmelen
Betaler ævig Rente.
Oc som hand selfver var i sær
J Konst oc Lærdom dreffven/
Saa stod hos hannem oc en huer
Som lærder var høyt skreffven.
Lad andre/ hues faakundighed
Tit skader Land oc Rige/
Mod lærde Folck betee Fortræd;
Oc dennem høyt undsige.
Hand som en Fader elskte dem/
Lod dennem ey fortrycke/
Ja [giord' det] saa de komme frem
Til Ære-stand oc Lycke.
Lad andre føre Vaaben bold/
Oc Arffve-titels Ære/
Sampt aaben Hielm oc blancken skiold/
Som Tjdsens Rust kand tære.
Men hand for ædlist holdte den/
Som ey med Sverd allennist/
Men oc med søden Mund oc Pen
Var Folck oc Land til tiennist.
Thi dreff hand all sin Lifs Tjd frem
Blant vise Mænd oc lærde.
Ja effter Døden oc blant dem
Sin Huilestæd begiærde.
Det var hans største Hiertens Ro/
Det saa med os at mage/
At Guds Fryct/ Ære/ Dyd oc Tro
Sig kunde ret opdage.
Hand i sin siæl oc glædde sig
Ved huer mands Gafn oc Lycke:
Hand var (at sige kortelig)
Vort Land en herlig Smycke.